

هستی برمدار قانون

در اینکه خالق هستی بینهایت دانا و توانمند است هیچ شکی وجود ندارد، من باید از خود سؤال کنم که من در این میان چه کاره ام؟

آیا آنچه وظیفه ام هست انجام داده ام ؟
خالق، هستی را برمدار قانونمندی آفرینش
نموده است.

پس من با یکسری قوانین الهی رو به رو
هستم ، هر آنچه من انجام میدهم مساوی
است با قانونی از خلقت، چه من قوانین را
بدانم، چه ندانم، قانون الهی در برابر

انجامهای من با من برخورد خواهد کرد، آنچه من دریافت می کنم از ترازوی الهی گذشته است.

پس قبل از آنکه بخواهم همه چیز را به خدا بسپارم و خود را منفک بدانم ، باید خود را مرکز همه آن مسائلی بدانم که برایم رقم میخورد، آنچه هر روز برایم حادث میشود حق من است.

اگر میخواهم خود را به خدا بسپارم باید خود را به قوانین الهی بسپارم.

اگر میخواهم روزگار خوبی داشته باشم باید قوانین الهی را شناخته و انجامهای خود را برمدار آنها پایه ریزی کنم و لا غیر...

خالق هیچگاه قوانین را تغییر نخواهد داد
حتی اگر بهترین بنده اش براساس این
قوانین دچار بزرگترین مصیبتها شود.....